

Lliçons d'unes bufetades a les Terres de l'Ebre

El periodista i historiador Josep Pitarch publicava fa pocs dies al SETMANARI L'EBRE un article titulat "Al Nord passen coses" que considero un exposició i anàlisi molt clarivident de diversos aspectes de la situació a les Terres de l'Ebre, de manera particular en el que fa referència a les infraestructures, tema en el qual se centra essencialment. En base a algunes de les seves explicacions, anoto reflexions complementàries.

La primera part d'aquell article detallava unes quantes de les principals inversions properes a la província de Tarragona. Esmentava com ja està en marxa o en fase molt avançada l'ampliació de l'hospital Joan XXIII, el projecte ben encarrilat d'un tramvia al Camp de Tarragona, millora de l'A-27 entre Valls i Montblanc, segueixen importants inversions al Port de Tarragona... creant cada cop més una important Àrea Metropolitana.

Per contrast, un repàs a les de la meitat sud de la província. Ni en aquest moment ni pràcticament mai no hi ha una inversió pública potent. De l'actualitat, la que seria més important, i és molt inferior a diverses de la meitat nord de la província, és l'ampliació de l'Hospital Verge de la Cinta, ara aturada, seguit de les controvèrsies sobre la ubicació del nou hospital. En tot

cas, actuacions aturades. Recorda Pitarch com es reivindica contínuament a Ribera d'Ebre l'ampliació de la C-12 per a ser una via 2+1 (no autovia), que a Gandesa segueixen esperant anys i anys la variant de l'N-420, falta d'inversions a Terra Alta per revertir el creixent despoblament, al Baix Ebre i el Montsià sembla descartada o traslladada al baül dels records la realització del tram de l'A-7 pendent de la Jana a l'Hospitalet, res no se'n sap de la Central Intermodal de les Terres de l'Ebre a construir a l'Aldea, no hi ha actuacions de rellevància per al Delta, situació gens satisfactori del servei ferroviari, etc.

És sistèmic. Una desproporció desproporcionada, valgui la redundància. De cap manera pretenem que no es facin inversions al Camp de Tarragona. Tant de bo i contra més, millor, però no es pot deixar de posar sobre la taula el sistemàtic greuge comparatiu d'una zona i l'altra. Quan cal avançar cap a l'equilibri territorial es circula en sentit invers.

D'una altra banda, amb molta raó, Pitarch qualifica de "debat de campanar" la controvèrsia sobre la ubicació del nou hospital, arran de la iniciativa de l'alcalde de l'Aldea reunint representants de diversos ajuntaments per a treure el nou centre hospitalari de Tortosa. Tothom

pot demanar el que consideri millor pel seu municipi, però no ha estat un gest elegant, per dir-ho suauement, i més fer-ho d'espalles a Tortosa. Potser el batlle no se n'ha adonat que ha sembrat la desconfiança. Ja ningú no es pot refiar de ningú. A més de deteriorar les relacions humanes, fa molt difícil actuar conjuntament per reivindicar millores en bé de tots. Pensar, per exemple, si per l'estació Intermodal prevista a l'Aldea, altres municipis amb estació ferroviària (l'Ametlla o Ulldes, per dir-ne uns) maniobressin perquè anés al seu territori. O, simplement, que no ho recolzessin.

La bufetada a Tortosa, de tota manera, penso que té una vessant positiva perquè pot ajudar a despertar. Es miri per on es miri o es vulgui justificar com sigui, no és raonable tant de temps per a decidir on ha d'anar el nou hospital. Cal dir-ho ben clar: ha mancat sentit executiu a l'Ajuntament de Tortosa. S'imagina algú que es pogués funcionar d'aquesta manera a una empresa privada?

Estirant el fil de l'article de Pitarch, anotem uns elements que el fan més valuós per no ser ell tortosí: posar sobre la taula que, amb hospital o sense, al lloc pensat o a un altre, fa falta una circumval·lació a Tortosa. N'hi ha prou en pensar en les persistents retencions, sobretot

Daniel Arasa
periodista

a la plaça Corona d'Aragó (els Quatre Camins).

Fa una dècada, essent Santi Vila conseller d'Obres Públiques de la Generalitat, van desestimar -en la meua opinió erròniament- la circumval·lació prevista per dalt de Roquetes i de Jesús perquè afectava alguns xalets al Canalet. Com si no poguessin ser indemnitzats, els afectats. Es va decidir soterrar un tram de la C-12 al seu pas per la ciutat. No sé quina és la millor solució. Però el que sí que és segur és que cap va endavant.

Finalment, un altre crit de socors: falta un altre pont a Tortosa. Un recordatori. Essent alcalde Joan Sabaté (1999 - 2007), del PSC, en l'etapa final del mandat fins i tot es va presentar un projecte (poc elaborat, certament). Estem a 2025. Quasi 20 anys més tard. I el pont "ni està ni se l'espera".